

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i avfallsförordningen (2020:614)

SFS 2025:820

Publicerad
den 22 juli 2025

Utfärdad den 17 juli 2025

Regeringen föreskriver¹ i fråga om avfallsförordningen (2020:614)²
dels att 3 och 4 kap. ska upphöra att gälla,
dels att 1 kap. 1, 3, 4, 8, 11, 12, 19 och 20 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya kapitel, 3 och 4 kap., av följande lydelse.

1 kap.

1 §³ Denna förordning innehåller bestämmelser om avfall, avfallets hantering och avfallsförebyggande åtgärder.

Förordningen är meddelad med stöd av

- 15 kap. 17 § miljöbalken i fråga om 5 kap. 1–14 §§,
- 15 kap. 19 § miljöbalken i fråga om 5 kap. 15 § och 9 kap. 1 § 5,
- 15 kap. 22 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 40 §,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851.

² Senaste lydelse av

3 kap. 1 § 2022:1871	3 kap. 13 a § 2025:15
3 kap. 1 a § 2022:1871	3 kap. 13 b § 2022:1871
3 kap. 1 b § 2022:1871	3 kap. 13 c § 2025:15
3 kap. 1 c § 2025:15	3 kap. 14 § 2022:1871
3 kap. 1 d § 2025:15	3 kap. 14 a § 2022:1307
3 kap. 1 e § 2025:15	3 kap. 15 a § 2022:1307
3 kap. 1 f § 2025:118	3 kap. 15 b § 2022:1871
3 kap. 2 § 2020:1302	3 kap. 16 § 2023:908
3 kap. 3 § 2020:1302	3 kap. 18 § 2022:1307
3 kap. 3 a § 2023:908	3 kap. 19 a § 2025:118
3 kap. 3 b § 2023:908	4 kap. 7 a § 2020:1302
3 kap. 3 c § 2023:908	4 kap. 7 b § 2020:1302
3 kap. 4 § 2022:1307	4 kap. 7 c § 2020:1302
3 kap. 4 a § 2022:1307	4 kap. 14 a § 2022:1307
3 kap. 4 b § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 1 § 2022:1871
3 kap. 4 c § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 2 § 2020:1302
3 kap. 4 d § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 3 a § 2023:908
3 kap. 4 e § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 4 § 2020:1302
3 kap. 4 f § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 5 a § 2023:139
3 kap. 4 g § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 5 b § 2023:139
3 kap. 5 § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 11 a § 2022:1307
3 kap. 5 a § 2023:139	rubriken närmast före 3 kap. 12 a § 2021:1008
3 kap. 5 b § 2023:139	rubriken närmast före 3 kap. 13 § 2022:1307
3 kap. 11 a § 2022:1307	rubriken närmast före 3 kap. 19 a § 2025:15
3 kap. 12 a § 2021:1008	rubriken närmast före 4 kap. 7 a § 2020:1302
3 kap. 12 b § 2021:1008	rubriken närmast före 4 kap. 14 a § 2022:1307.
3 kap. 13 § 2022:1871	

³ Senaste lydelse 2023:908.

- 15 kap. 29 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 32 §,
- 15 kap. 30 § miljöbalken i fråga om 5 kap. 18 §,
- 15 kap. 31 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 34 och 41 §§, 6 kap. 1–8, 11–16 och 18–24 §§, 7 kap. 2–10 §§ och 9 kap. 1 § 4,
- 15 kap. 34 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 26 och 27 §§,
- 15 kap. 38 § miljöbalken i fråga om 9 kap. 1 § 1 och 3 §,
- 15 kap. 39 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 2–29, 31, 32 och 35–39 §§, 4 kap. 5, 8–10, 12–19, 24, 25, 30 och 31 §§, 8 kap. 1 § och 9 kap. 1 § 2 och 3, 2 och 3 §§,
- 15 kap. 40 § miljöbalken i fråga om 2 kap. 1–4 §§, 3 kap. 27, 30 och 33 §§, 4 kap. 1, 2, 4, 7, 20–23 och 29 §§ och 8 kap. 7–10 §§,
- 15 kap. 45 § miljöbalken i fråga om 7 kap. 1 och 10 §§ och 9 kap. 4–8 §§ och 10 § 2,
- 15 kap. 46 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 35 §,
- 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 4 kap. 33 och 34 §§ och 8 kap. 6 §, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

3 §⁴ I denna förordning avses med

– *beslut 2000/532/EG*: kommissionens beslut av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall, i lydelsen enligt kommissionens beslut 2014/955/EU,

– *förordning (EG) nr 178/2002*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet,

– *förordning nr 2150/2002*: Europaparlamentets och rådets förordning nr 2150/2002 av den 25 november 2002 om avfallsstatistik,

– *direktiv 2008/98/EG*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851,

– *förordning (EG) nr 1013/2006*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall,

– *förordning (EG) nr 440/2008*: kommissionens förordning (EG) nr 440/2008 av den 30 maj 2008 om testmetoder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach),

– *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006,

– *förordning (EG) nr 767/2009*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv

⁴ Senaste lydelse 2022:1871.

– *förordning (EG) nr 1069/2009*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter),

– *förordning (EU) nr 333/2011*: rådets förordning (EU) nr 333/2011 av den 31 mars 2011 om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallskrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG,

– *direktiv 2012/19/EU*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/849,

– *förordning (EU) nr 1179/2012*: kommissionens förordning (EU) nr 1179/2012 av den 10 december 2012 om kriterier för fastställande av när vissa typer av krossglas upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG,

– *förordning (EU) nr 715/2013*: kommissionens förordning (EU) nr 715/2013 av den 25 juli 2013 om kriterier för när kopparskrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG,

– *förordning (EU) nr 1257/2013*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG,

– *förordning (EU) nr 1143/2014*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter,

– *förordning (EU) 2017/852*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852 av den 17 maj 2017 om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008,

– *förordning (EU) 2019/1021*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar, och

– *förordning (EU) 2023/1542*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG.

4 §⁵ I denna förordning avses med

deponiavfall: avfall som inte lämpar sig för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller förbränning,

farligt avfall: avfall som i bilaga 3 beskrivs med en avfallskod markerad med en asterisk (*),

icke-farligt avfall: avfall som inte är farligt avfall,

livsmedelsavfall: livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002 som har blivit avfall,

organiskt avfall: bioavfall, plastavfall och annat avfall som innehåller organiskt kol,

restavfall: blandat brännbart kommunalt avfall som inte är skrymmande och som återstår när annat avfall sorterats ut för att samlas in separat,

⁵ Senaste lydelse 2023:908.

skrymmande avfall: avfall som på grund av sin storlek kräver särskild insamling, och

textilavfall: avfall som består av kläder av textil, hemtextil, inredningstextil, väskor av textil och accessoarer av textil.

8 §⁶ I denna förordning avses med

handlare: den som yrkesmässigt köper och säljer avfall,

mäklare: den som yrkesmässigt förmedlar avfall för behandling,

serveringsställe: en inrättning där det bedrivs näringsverksamhet som består i att servera mat eller dryck till allmänheten och där möjlighet ges till förtäring på stället,

hushåll: en bostad som en eller flera personer använder permanent eller som fritidsboende, och

fastighetsnära insamling: insamling av avfall från en fastighet där avfall produceras, eller om insamling från fastigheten inte är möjlig med hänsyn till trafiksäkerheten eller till fastighetens utformning eller lokalisering, insamling av avfall från en plats så nära fastigheten som möjligt, dock högst 400 meter från gränsen till fastigheten.

11 § I denna förordning avses med

batteri: detsamma som i förordning (EU) 2023/1542, och

PCB-produkt: detsamma som i 3 § förordningen (2007:19) om PCB m.m.

12 § Med *elutrustning* avses i denna förordning apparater, produkter, komponenter, maskiner, verktyg, instrument och annan utrustning

1. för generering, överföring eller mätning av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält, eller

2. som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt.

Med elutrustning avses alla komponenter, förbrukningsmaterial och andra delar som utrustningen består av när den tillhandahålls på den svenska marknaden.

Utrustning som är avsedd att användas med en elektrisk spänning på mer än 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström ska inte anses vara elutrustning enligt denna förordning.

19 §⁷ Ytterligare bestämmelser om

1. deponering finns i förordningen (2001:512) om deponering av avfall,

2. bilskrotning finns i bilskrotningsförordningen (2007:186),

3. bygg- och rivningsavfall finns i plan- och bygglagen (2010:900),

4. förbränning av avfall finns i förordningen (2013:253) om förbränning av avfall,

5. fartygsåtervinning finns i förordning (EU) nr 1257/2013 och i förordningen (2022:1300) om fartygsåtervinning,

6. förbrukade batterier finns i förordning (EU) 2023/1542 och i förordningen (2025:813) med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om batterier, och

7. gränsöverskridande transporter av avfall finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006.

⁶ Senaste lydelse 2022:1307.

⁷ Senaste lydelse 2022:1307.

20 § Bestämmelser om producentansvar finns i

1. förordningen (2009:1031) om producentansvar för läkemedel,
2. förordningen (2021:998) om producentansvar för vissa tobaksvaror och filter,
3. förordningen (2021:999) om producentansvar för ballonger,
4. förordningen (2021:1000) om producentansvar för våtservetter,
5. förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiskeredskap,
6. förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar,
7. förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning,
8. förordningen (2023:132) om producentansvar för bilar,
9. förordningen (2023:133) om producentansvar för däck,
10. förordningen (2025:813) med kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om batterier och förordning (EU) 2023/1542.

3 kap. Utsortering och insamling av avfall**1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om

1. utsortering av avfall och var avfall ska lämnas,
2. separat insamling av avfall,
3. fastighetsnära insamling, och
4. annan insamling.

Utsortering av avfall och var avfall ska lämnas*Skyldigheter för hushåll och verksamheter***2 §** Den som har avfall ska sortera ut åtminstone följande avfallsslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. bioavfall, i enlighet med 7 §,
2. förpackningsavfall, i enlighet med 8–14 §§,
3. skrymmande kommunalt avfall,
4. textilavfall, med undantag för det avfall som anges i 16 §,
5. returpapper,
6. avfall som utgörs av elektrisk och elektronisk utrustning, i enlighet med 18 §,
7. förbrukade batterier,
8. bygg- och rivningsavfall, i enlighet med 19 §,
9. farligt avfall,
10. läkemedelsavfall, i enlighet med 20 §,
11. uttjänta fiskeredskap, i enlighet med 21 §,
12. spillolja, i enlighet med 22 §,
13. uttjänta bilar, i enlighet med 23 §,
14. uttjänta däck, i enlighet med 24 §,
15. restavfall, och
16. deponiavfall.

3 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om att avfall som innehåller ämnen eller består av material som omöjliggör eller avsevärt försvårar förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning ska sorteras på något annat sätt än vad som anges i 2 §.

4 § Kommunen får meddela föreskrifter om

1. att ytterligare avfallsslag, utöver de som anges i 2 §, ska sorteras ut och förvaras skilda från varandra och från annat avfall, och

2. att avfallsslagen i 2 § 1, 3–5, 8, 9, 12, 15 och 16 ska sorteras ytterligare om det är miljömässigt motiverat.

SFS 2025:820

5 § Ett hushåll som producerar avfall ska lämna det utsorterade avfallet till ett insamlingssystem som tillhandahålls

1. av en kommun, om kommunen ansvarar för avfallet enligt 15 kap. 20 § miljöbalken, eller

2. av någon som är skyldig att ta emot avfallet på grund av producentansvar.

Om trädgårds- och parkavfall får omhändertas på något annat sätt enligt 4 kap. 13 §, behöver det inte lämnas enligt första stycket 1. Detsamma gäller livsmedels- eller köksavfall som anmälts för kompostering enligt 5 kap. 15 §.

6 § Den som har avfall som har producerats i samband med en verksamhet ska lämna det utsorterade avfallet till ett insamlingssystem

1. som tillhandahålls av en kommun, om kommunen ansvarar för avfallet enligt 15 kap. 20 § miljöbalken, eller

2. som tillhandahålls av någon som är skyldig att ta emot avfallet på grund av producentansvar.

Om trädgårds- och parkavfall får omhändertas på något annat sätt enligt 4 kap. 13 §, behöver det inte lämnas enligt första stycket 1. Detsamma gäller livsmedels- eller köksavfall som komposteras eller på annat sätt behandlas på en fastighet efter det att en anmälan gjorts enligt 5 kap. 15 §.

I 15 kap. 11 a § miljöbalken finns bestämmelser om den ursprungliga avfallsproducentens ansvar för att hantera annat avfall.

Bioavfall

7 § Den som har bioavfall ska sortera ut åtminstone följande biologiskt nedbrytbara avfallsslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. trädgårds- och parkavfall som innehåller invasiva främmande arter som finns upptagna på unionsförteckningen enligt förordning (EU) nr 1143/2014,

2. annat trädgårds- och parkavfall än sådant som avses i 1, och

3. biologiskt nedbrytbart livsmedels- eller köksavfall.

Första stycket 3 omfattar ätlig olja eller liknande flytande ätligt fett men inte annat flytande bioavfall.

Om någon har fått dispens enligt 28 § från kravet på separat insamling av de avfallsslag som anges i första stycket, eller om det har meddelats föreskrifter om undantag från kravet på separat insamling som omfattar avfallsslagen, ska utsortering i stället göras på ett sätt som möjliggör en insamling enligt beslutet om dispens eller föreskrifterna.

Förpackningsavfall

8 § Den som har förpackningsavfall ska sortera ut följande förpackningsmaterial och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. papper och kartong,

2. plast,

3. metall,

4. färgat glas,

5. ofärgat glas,

6. plastflaskor och metallburkar som är avsedda för ett sådant retursystem som avses i 4 kap. 3 § förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar,

7. trä, och

8. material som inte avses i 1–7.

Förpackningsavfall som innehåller rester av farligt avfall ska i stället sorteras ut enligt 2 § 9 och hanteras som farligt avfall.

Om någon har fått dispens enligt 28 § från kravet på separat insamling av de material som anges i första stycket, ska utsortering i stället göras på ett sätt som möjliggör en insamling enligt beslutet om dispens.

9 § Den som har en förpackning som innehåller avfall ska se till att förpackningen skiljs från innehållet.

Första stycket gäller inte

1. den som har en förpackning som innehåller farligt avfall eller läkemedelsavfall, om förpackningen underlättar den praktiska hanteringen av avfallet,

2. om ett beslut om förverkande eller förstörande av den förpackade produkten har meddelats av en åklagarmyndighet, domstol eller en myndighet som har i uppgift att utreda och beivra brott, eller

3. om ett beslut om förverkande eller förstörande av den förpackade produkten har meddelats av Tullverket och det finns risk för att det uppkommer hälsofara om förpackningen skiljs från innehållet.

10 § Den som har förpackningsavfall i ett hushåll, ska lämna det utsorterade förpackningsavfallet till

1. ett sådant retursystem som avses i 4 kap. 3 § förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar, om avfallet utgörs av plastflaskor eller metallburkar som retursystemet är avsett för, eller

2. ett insamlingssystem som kommunen tillhandahåller enligt 6 kap. samma förordning, om avfallet utgörs av andra förpackningar än sådana som avses i 1.

11 § Den som har förpackningsavfall som har producerats i samband med en verksamhet ska lämna det utsorterade förpackningsavfallet till

1. någon av de mottagningsplatser som tillhandahålls av en producentansvarsorganisation enligt 7 kap. 1 § förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar,

2. ett anmält marknadsdrivet system för återanvändning eller materialåtervinning som avses i 7 kap. 12 eller 14 § samma förordning,

3. ett sådant retursystem som avses i 4 kap. 3 § samma förordning, om avfallet utgörs av plastflaskor eller metallburkar som retursystemet är avsett för, eller

4. kommunens insamlingssystem enligt 6 kap. samma förordning, om verksamheten har en avfallshantering som är samlokaliserad med hushållens och verksamheten har valt kommunal insamling enligt 7 kap. 10 § i den förordningen.

12 § Den som driver ett serveringsställe där det säljs mat eller dryck i förpackningar ska

1. ge den som har förpackningsavfall som producerats på serveringsstället möjlighet att sortera ut sådant avfall i de material som avses i 8 §, och

2. därefter hantera det insamlade avfallet enligt 11 §.

13 § Den som arrangerar en offentlig tillställning utomhus som innebär att besökare producerar förpackningsavfall på tillställningen ska

1. ge besökarna möjlighet att sortera ut sådant avfall i de material som avses i 8 §, och
2. därefter hantera det insamlade avfallet enligt 11 §.

14 § Den som producerar förpackningsavfall på sådana platser som avses i 6 kap. 8 § förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar ska sortera ut avfallet och får, i stället för att lämna avfallet i en insamling som avses i 10 §, lämna det till ett system för insamling som avses i 6 kap. 8 § förordningen om producentansvar för förpackningar eller i ett sådant insamlingskärl som avses i 6 kap. 9 § samma förordning, om avfallet utgörs av förpackningar som insamlingssystemet eller kärlet är avsett för.

Skrymmande kommunalt avfall

15 § Den som har skrymmande kommunalt avfall ska sortera ut åtminstone följande materialslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. papp och kartong,
2. plast,
3. metall, och
4. glas.

Kraven i första stycket gäller inte bygg- och rivningsavfall eller avfall som omfattas av förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar.

Om någon har fått dispens enligt 28 § från kravet på separat insamling av de avfallsslag som anges i första stycket, ska utsortering i stället göras på ett sätt som möjliggör en insamling enligt beslutet om dispens.

Textilavfall

16 § Kravet på utsortering av textilavfall i 2 § gäller inte om avfallet

1. består av strumpor eller underkläder,
2. är möjligt eller angripet av skadedjur, eller
3. är fläckigt, nedsmutsat, slitet eller trasigt så att det omöjliggör eller avsevärt försvårar förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning.

17 § Kommunen ska lämna information till hushåll och verksamhetsutövare som producerar sådant avfall som kommunen ansvarar för enligt 15 kap. 20 § miljöbalken om vikten av att hushålla med råvaror och energi genom att se till att textil återanvänds eller genom att på annat sätt förebygga uppkomst av textilavfall när det är möjligt.

Avfall som utgörs av elektrisk och elektronisk utrustning

18 § Den som har avfall som innehåller eller utgörs av elektrisk eller elektronisk utrustning ska sortera ut det och hantera det skilt från annat avfall på ett sätt som underlättar återvinning eller annan hantering som är godtagbar från miljösynpunkt. Därefter ska avfallsinnehavaren lämna det till en producent, en kommun eller till en sådan producentansvarsorganisation som avses i förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning, om producenten, kommunen eller producentansvarsorganisationen har en skyldighet att ta emot avfallet.

Ett batteri som är inbyggt eller på något annat sätt ingår i elektrisk eller elektronisk utrustning ska avlägsnas innan utrustningen lämnas enligt första stycket, om det kan avlägsnas på ett enkelt sätt.

Andra bestämmelser om skyldighet för producenter att ta hand om avfall som utgörs av elektrisk och elektronisk utrustning finns i förordningen om producentansvar för elutrustning.

Bygg- och rivningsavfall

19 § Den som producerar bygg- och rivningsavfall ska, utöver vad som gäller enligt andra bestämmelser i detta kapitel, på den plats där avfallet uppkom, sortera ut åtminstone följande avfallsslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. trä,
2. mineral som består av betong, tegel, klinker, keramik eller sten,
3. metall,
4. glas,
5. plast, och
6. gips.

Kraven i första stycket gäller inte avfall som

1. utgörs av konstruktioner där ämnen eller föremål sammanfogats på ett sätt som gör att separering inte är tekniskt genomförbar med hänsyn till god praxis för avfallsinsamling, eller

2. är förorenade på ett sätt som gör att inblandning i det övriga utsorterade avfallet försvårar eller omöjliggör den lämpligaste behandlingen enligt avfallshierarkin i 15 kap. 10 § miljöbalken.

Läkemedelsavfall

20 § Den som har utsorterat läkemedelsavfall ska lämna det till en producent enligt förordningen (2009:1031) om producentansvar för läkemedel.

Om läkemedelsavfallet är farligt avfall ska det lämnas till kommunen på det sätt som anges i 5 § första stycket 1.

Uttjanta fiskeredskap

21 § Den som har utsorterat avfall som utgörs av fiskeredskap ska lämna avfallet till

1. en mottagningsanordning som avses i 3 kap. 5 § förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg, om avfallet kommer från ett fartyg som använder hamnen,

2. en producentansvarsorganisation som avses i förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiskeredskap, om fiskeredskapet är avsett att användas i yrkesmässig verksamhet, eller

3. en kommun, om fiskeredskapet är kommunalt avfall.

En elutrustning som är inbyggd eller på något annat sätt ingår i ett fiskeredskap som har blivit avfall ska avlägsnas innan fiskeredskapet lämnas, om elutrustningen kan avlägsnas på ett enkelt sätt. Om elutrustningen inte kan avlägsnas på ett enkelt sätt, ska fiskeredskapet som har blivit avfall lämnas på det sätt som anges i 18 §.

22 § En spillolja som är en isolerolja ska hållas åtskild från andra isoleroljor och andra spilloljor till dess att halten av PCB-produkter i isoleroljan har fastställts.

Uttjänta bilar

23 § En uttjänt bil får inte lämnas till någon annan än en producent eller en auktoriserad bilskrotare.

Uttjänta däck

24 § Den som har avfall som utgörs av uttjänta däck som inte är monterade på en uttjänt bil ska sortera ut det från annat avfall och lämna avfallet till

1. en producentansvarsorganisation som är godkänd enligt förordningen (2023:133) om producentansvar för däck,
2. någon som enligt 15 § samma förordning är skyldig att ta emot däck i samband med att den säljer andra däck, eller
3. en verksamhet som regummerar däck.

Den som driver en verksamhet som regummerar däck och som har avfall som utgörs av däck som inte går att regummera, ska lämna dessa till en sådan producentansvarsorganisation som avses i första stycket 1.

Separat insamling av avfall

25 § Den som samlar in avfall som har sorterats ut enligt 2 § 1–8 och 11–14 ska samla in avfallet separat i syfte att avfallet ska förberedas för återanvändning eller för att materialåtervinnas.

Den som samlar in avfall som har sorterats ut enligt 2 § 9, 10, 15 och 16 ska samla in avfallet separat.

26 § Kommunen ska se till att det returpapper som har samlats in enligt 2 § 5 hanteras så att det blir lätt att materialåtervinna returpapperet.

Undantag från krav på utsortering och separat insamling

27 § Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet ge en fastighetsägare eller en verksamhet dispens från kravet på utsortering av bioavfall, förpackningsavfall och skrymmande kommunalt avfall, om

1. det skulle leda till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid utsortering,
2. det inte leder till det bästa miljömässiga resultatet på grund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsslagen, eller
3. det skulle medföra oskäligen ekonomiska kostnader enligt 30 §.

En dispens ska ges för ett eller flera avfallsslag och ska gälla för en bestämd tid.

28 § Naturvårdsverket får i det enskilda fallet ge en kommun eller en producentansvarsorganisation dispens från kravet på separat insamling av bioavfall, förpackningsavfall och skrymmande kommunalt avfall, om

1. det skulle leda till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling,
2. det inte leder till det bästa miljömässiga resultatet att samla in avfallet separat på grund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsslagen,

3. det med hänsyn till god praxis för avfallsinsamling inte är tekniskt genomförbart att samla in avfallet separat, eller

4. den separata insamlingen skulle medföra oskäligen ekonomiska kostnader enligt 30 §.

En dispens ska

1. ges för ett eller flera avfallsslag,

2. gälla för en bestämd tid,

3. avse geografiska områden eller grupper av fastigheter eller verksamheter, och

4. innehålla villkor om hur insamling av avfallet i stället ska ske.

Naturvårdsverket ska vid prövningen av en ansökan om dispens enligt första stycket 3 beakta god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.

29 § Om det finns ett beslut om dispens från separat insamling ska utsortering i stället göras på ett sätt som möjliggör en insamling enligt beslutet.

30 § Vid bedömningen av kostnaders skälighet enligt 27 § första stycket 3 och 28 § första stycket 4 ska hänsyn tas till

1. negativa effekter på människors hälsa och miljön vid insamling och behandling av blandat avfall,

2. möjligheterna till effektivitetsförbättringar vid insamling och behandling av blandat avfall,

3. vilka intäkter som försäljning av återvunnet material kan ge, och

4. principen om att den som förorenar bör stå för de kostnader som föroreningen medför och de bestämmelser om producentansvar som ger uttryck för den principen.

31 § Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet ge den som producerar förpackningsavfall i en yrkesmässig verksamhet dispens från kravet i 9 § första stycket på att skilja förpackningen från dess innehåll.

Dispens får ges om något av villkoren i 28 § första stycket är uppfyllt.

En dispens ska gälla för en bestämd tid.

32 § Naturvårdsverket får meddela ytterligare föreskrifter om undantag från 9 § första stycket, dock inte i fråga om förpackade produkter som består av animaliska biprodukter.

Föreskrifter enligt första stycket får endast meddelas om det inte leder till ett bättre miljömässigt resultat att skilja förpackningen från dess innehåll med hänsyn till den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av det berörda avfallet.

Statens jordbruksverk får meddela ytterligare föreskrifter om undantag från 9 § första stycket i fråga om förpackade produkter som består av animaliska biprodukter.

33 § Tillsynsmyndigheten får i det enskilda fallet ge dispens från kraven på utsortering och separat insamling av bygg- och rivningsavfall i 19 och 25 §§, om något av villkoren i 28 § första stycket är uppfyllt.

En dispens ska gälla för en bestämd tid.

34 § Tillsynsmyndigheten ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket skicka en sammanställning av beslut om dispenser från kravet på separat insamling som har fått laga kraft under föregående år.

35 § Kommunen får meddela föreskrifter om att

1. små mängder ätligt fett och ätlig olja från hushåll får hanteras tillsammans med restavfallet,
2. trädgårds- och parkavfall får hanteras tillsammans med biologiskt nedbrytbart livsmedels- eller köksavfall, eller
3. bygg- och rivningsavfall får hanteras tillsammans med skrymmande avfall av samma materialslag.

Sådana föreskrifter får endast avse avfall där hanteringen leder till ett bättre miljömässigt resultat mot bakgrund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsströmmarna.

Fastighetsnära insamling**36 §** Kommunen ska fastighetsnära samla in följande avfall som kommunen ansvarar för:

1. livsmedels- eller köksavfall,
2. förpackningsavfall som ska samlas in enligt 6 kap. förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar, och
3. restavfall.

Avfallsslagen ska samlas in från en och samma plats. För flerbostadshus får kommunen och fastighetsägaren komma överens om att olika avfallsslag ska hämtas på olika platser. Kommunen får samla in även annat avfall fastighetsnära.

Första stycket 1 gäller inte ätligt fett eller ätlig olja.

Undantag från krav på fastighetsnära insamling**37 §** En kommun får samla in avfall på en upphämningsplats som inte är fastighetsnära i de delar av en kommun

1. som är glest befolkade,
2. där det finns ensligt belägna fastigheter,
3. där det saknas farbar väg eller lämplig tilläggningsplats, eller
4. där det finns andra omständigheter som gör det synnerligen svårt att ordna fastighetsnära insamling.

Kommunen och en fastighetsägare får, under förutsättning att någon av omständigheterna i första stycket är uppfyllda, komma överens om en plats så nära fastigheten som möjligt där avfallet ska hämtas. För flerbostadshus får de komma överens om att olika avfallsslag ska hämtas på olika platser.

Om kommunen och fastighetsägaren inte kan komma överens, ska kommunen besluta om en upphämningsplats. Av beslutet ska det framgå var avfallet ska samlas in och om upphämningsplatsen är enskild eller gemensam för flera fastigheter.

Insamling av annat avfall som kommunen ansvarar för**38 §** Kommunen ska inrätta ett system för insamling av det avfall som kommunen ansvarar för och som inte ska samlas in fastighetsnära. Systemet ska utformas på ett sätt som

1. underlättar för hushåll och andra innehavare att lämna ifrån sig avfallet, och
2. innebär att avfallet samlas in separat och hanteras så att det kan behandlas i enlighet med avfallshierarkin i 15 kap. 10 § miljöbalken.

39 § Kommunens system för insamling av det avfall som inte ska samlas in fastighetsnära ska dimensioneras på grundval av antalet kommuninvånare

och det avfall som produceras. Insamlingssystemet får inte begränsas enbart på grund av låg befolkningstäthet i kommunen.

Servicegraden får uppnås genom stationära bemannade insamlingsplatser (återvinningscentraler), lättillgängliga insamlingsplatser eller regelbundet återkommande temporära mottagningsplatser där hushåll och andra avfallsinnehavare ska lämna avfall för en separat insamling.

Avfall från fartyg i hamn

40 § Kommunen ska ansvara för att avfall transporteras bort från sådana mottagningsanordningar för avfall från fartyg som avses i förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg, om avfallet

1. är oljeavfall,
2. är toalettavfall,
3. är fast avfall, eller
4. består av rester av skadliga ämnen som det är förbjudet att släppa ut enligt lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Första stycket gäller inte oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten som avses i 3 kap. 1 § lagen om åtgärder mot förorening från fartyg eller barlastvatten eller tankspolvätska som avses i 3 kap. 2 § samma lag.

41 § Den som är innehavare av en hamn ska lämna uppgifter om behovet av avfallshantering till kommunen.

Övriga bestämmelser om avfall

42 § Bestämmelser om kommunens ansvar för gatuhållning finns i lagen (1998:814) med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning.

43 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om upphävande av föreskrifter om undantag från krav på

1. utsortering av bygg- och rivningsavfall,
2. utsortering, separat insamling och fastighetsnära insamling av bioavfall.

4 kap. Behandling av avfall

Val av behandlingsmetod

1 § I 15 kap. 10 § miljöbalken finns en avfallshierarki med en prioritetsordning för behandling av avfall.

Avfallshierarkins prioriteringsordning ska dock inte tillämpas i de fall det finns särskilda bestämmelser om behandling av avfall i detta kapitel.

Mål för kommunalt avfall

2 § Kommunalt avfall ska behandlas genom förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning så att materialåtervinningsgraden uppgår till minst

1. 55 viktprocent per år senast 2025,
2. 60 viktprocent per år senast 2030, och
3. 65 viktprocent per år senast 2035.

3 § Minst 90 viktprocent av det returpapper som produceras ska materialåtervinnas.

4 § Den som har ansvar för kommunalt avfall ska effektivt bidra till att nå målet i 2 § i tid.

5 § Naturvårdsverket ska senast den 1 juni varje år på sin webbplats informera om

1. den utveckling som skett för att uppnå målen i 2 och 3 §§, och
2. hur kommuner och övriga som har ansvar för kommunalt avfall uppfyller målen i 2 och 3 §§.

Om Naturvårdsverket bedömer att det finns risk för att målen inte uppnås i tid, ska myndigheten lämna förslag till regeringen på ändamålsenliga åtgärder.

Naturvårdsverket ska på begäran lämna underlag för rapportering och statistik till Regeringskansliet.

Övriga mål

6 § Ytterligare mål för avfallsförebyggande arbete, avfallshantering och minskad nedskräpning finns i

1. förordningen (2021:998) om producentansvar för vissa tobaksvaror och filter,
2. förordningen (2021:999) om producentansvar för ballonger,
3. förordningen (2021:1000) om producentansvar för våtservetter,
4. förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiskeredskap,
5. förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar,
6. förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning,
7. förordningen (2023:132) om producentansvar för bilar,
8. förordningen (2023:133) om producentansvar för däck, och
9. förordning (EU) 2023/1542.

Erbjudanden till andra att förbereda avfall för återanvändning

7 § Om någon som avser att yrkesmässigt förbereda avfall för återanvändning begär det, ska den som yrkesmässigt samlar in eller behandlar avfall

1. i rimlig utsträckning lämna information om sitt innehav av sådant avfall som kan förberedas för återanvändning men inte är avsett för sådan förberedelse, och
2. överväga att erbjuda avfall till denne.

Första stycket gäller inte avfall som det är olämpligt att lämna ut information om eller förbereda för återanvändning.

Ytterligare sortering för att främja materialåtervinning

8 § Den som är ansvarig för att avfall blir fullständigt behandlat ska se till att åtminstone sådant förpackningsavfall och skrymmande kommunalt avfall som samlats in separat sorteras ytterligare för att möjliggöra materialåtervinning och för att med hänsyn till avfallets egenskaper uppnå en hög kvalitet på det återvunna materialet.

Skyldigheten att sortera avfallet ytterligare gäller endast om det är miljömässigt motiverat.

9 § Den som, genom yrkesmässig sortering av restavfall, har producerat avfall som till övervägande del består av förpackningsavfall, ska lämna avfallet sorterat i materialen som anges i 3 kap. 8 § till de kostnadsfria mottagningsplatser som tillhandahålls av en producentansvarsorganisation

enligt 7 kap. 1 § förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar.

Kravet gäller enbart restavfall som har producerats i Sverige.

SFS 2025:820

Förbud mot förbränning och deponering

10 § Avfall som har samlats in separat enligt 3 kap. 25 § första stycket i syfte att förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas får inte förbrännas.

Det gäller dock inte avfall som har producerats vid behandling av avfall, inbegripet sådan beredning före behandling som avses i R 12 i bilaga 1, om förbränning är den lämpligaste behandlingen enligt avfallshierarkin i 15 kap. 10 § miljöbalken.

11 § Bestämmelser om förbud mot att deponera visst avfall finns i förordningen (2001:512) om deponering av avfall.

Bioavfall

12 § I 15 kap. 10 § miljöbalken finns bestämmelser om val av behandlingsmetod när en kommun eller någon annan yrkesmässigt samlar in och behandlar bioavfall.

Bioavfall som innehåller invasiva främmande arter som finns upptagna på unionsförteckningen enligt förordning (EU) nr 1143/2014 ska dock förbrännas eller behandlas på något annat sätt som förhindrar spridning av dessa arter.

13 § Fastighetsinnehavaren eller den som har nyttjanderätt till en fastighet ska ta hand om trädgårds- och parkavfall som är kommunalt avfall genom att

1. kompostera avfallet på fastigheten, eller
2. lämna avfallet på en plats där det hämtas eller tas emot av kommunen. Fastighetsinnehavaren får i stället elda avfallet på sin fastighet om
 1. avfallet har producerats på fastigheten eller på närliggande fastigheter,
 2. eldning är en lämplig hantering,
 3. eldningen sker i mindre omfattning och på ett sätt som medför endast ringa eller helt tillfälliga störningar i närområdet, och
 4. eldningen inte strider mot föreskrifter som kommunen har meddelat med stöd av 14 §.

Trädgårds- och parkavfall som innehåller invasiva främmande arter som finns upptagna på unionsförteckningen enligt förordning (EU) nr 1143/2014 ska dessutom hanteras på ett sätt som förhindrar spridning av dessa arter.

14 § Kommunen får meddela föreskrifter om förbud mot eller begränsning av eldning av trädgårds- och parkavfall för fall där

1. eldning kan medföra olägenheter för människors hälsa eller miljön, eller
2. annan hantering än eldning är mer lämplig.

15 § Ytterligare bestämmelser om förbud mot eller begränsning av eldning utomhus kan finnas i föreskrifter som har meddelats med stöd av 2 kap. 7 § förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor.

16 § Kommunen får meddela föreskrifter om upphävande av föreskrifter om undantag från kraven på val av behandlingsmetod för den som behandlar bioavfall.

SFS 2025:820

Eldning i samband med allmänna sammankomster och offentliga tillställningar

17 § Utsorterat trädgårds- och parkavfall får eldas i samband med en allmän sammankomst eller offentlig tillställning för vilken det enligt ordningslagen (1993:1617) har getts ett tillstånd eller gjorts en anmälan som omfattar eldningen.

Spillolja

18 § Den som behandlar spillolja ska vid val av behandlingsmetod prioritera regenerering av spilloljan, om det inte är lämpligare med någon annan behandling i enlighet med avfallshierarkin i 15 kap. 10 § miljöbalken.

Den som hanterar spillolja ska se till att spilloljan inte blandas med spilloljor som har andra egenskaper eller med andra typer av avfall eller ämnen på ett sätt som hindrar materialåtervinning.

Farligt avfall

19 § Farligt avfall får inte blandas eller spädas ut med

1. andra slag av farligt avfall,
2. annat avfall, eller
3. andra ämnen eller material.

20 § Farligt avfall som har blandats eller späts ut i strid med 19 § ska separeras, om det är tekniskt möjligt och nödvändigt för att uppfylla kraven i 15 kap. 11 § miljöbalken om att hanteringen inte ska skada eller orsaka risk för skada på människors hälsa eller miljön.

21 § Bestämmelserna om blandning av farligt avfall i 19 och 20 §§ ska inte tillämpas i fråga om sådan blandning av avfall som har gjorts eller görs

1. av någon vars hantering av avfallet omfattas av ett sådant tillstånd eller en sådan anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken,
2. på ett sätt som innebär att hanteringen uppfyller kraven i 15 kap. 11 § miljöbalken om att hanteringen inte ska skada eller orsaka risk för skada på människors hälsa eller miljön, och
3. med användning av bästa tillgängliga teknik eller den bättre teknik som följer av 2 kap. miljöbalken.

22 § Bestämmelserna om blandning eller utspädning av farligt avfall i 19 och 20 §§ ska inte tillämpas på

1. farligt avfall som är producerat av hushåll, om det farliga avfallet är blandat med annat avfall, eller
2. oljehaltigt barlast- eller tankspolvatten från fartyg, om det oljehaltiga vattnet tas emot och behandlas enligt lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg eller förordningen (1980:789) om åtgärder mot förorening från fartyg.

23 § Den som behandlar farligt avfall ska avlägsna farliga ämnen, blandningar och komponenter från de delar av avfallet som inte har farliga egenskaper, om det behövs för att uppfylla kraven på hantering och behandling av avfall i 15 kap. 10 och 11 §§ miljöbalken.

Elektrisk och elektronisk utrustning

24 § Den som innehar avfall som innehåller eller utgörs av elektrisk eller elektronisk utrustning ska, om avfallet är annat elavfall än konsument-elavfall, se till att det blir behandlat på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt.

25 § Naturvårdsverket får

1. meddela föreskrifter om sådan yrkesmässig verksamhet som syftar till att genom demontering, sortering eller andra behandlingsåtgärder säkerställa att elavfall kan behandlas på ett sätt som är lämpligt från hälso- och miljösynpunkt, och

2. i fråga om behandling av elavfall, meddela de föreskrifter som behövs till följd av bilaga VII till direktiv 2012/19/EU.

26 § Elavfall får behandlas endast om avfallet har förbehandlats

1. i en sådan yrkesmässig verksamhet som

a) syftar till att genom demontering, sortering eller andra behandlingsåtgärder säkerställa att elavfall kan behandlas på ett sätt som är lämpligt från hälso- och miljösynpunkt, och

b) har personal eller system för kvalitet eller miljöledning som har certifierats av ett organ vars kompetens för uppgiften har styrkts genom ackreditering enligt lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll, eller

2. utomlands på ett sätt som motsvarar kraven i direktiv 2012/19/EU.

Certifieringen enligt första stycket 1 b ska avse den kompetens eller det system för kvalitet eller miljöledning som behövs med hänsyn till verksamhetens syfte och de föreskrifter som har meddelats med stöd av 25 §.

27 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om undantag från kravet på certifiering i 26 §.

Kvicksilveravfall

28 § Bestämmelser om bortskaffande av visst kvicksilver finns i artikel 11 i förordning (EU) 2017/852.

29 § Avfall som innehåller minst 0,1 viktprocent kvicksilver ska senast ett år från när det uppstår bortskaffas i ett djupt bergförvar, om avfallet

1. inte omfattas av artikel 11 i förordning (EU) 2017/852, eller

2. inte är slutligt deponerat i enlighet med ett tillstånd enligt miljöbalken eller föreskrifter som meddelats med stöd av balken.

30 § Naturvårdsverket får i det enskilda fallet ge dispens från kravet i 29 §, om det är oskäligt att kräva att avfallet bortskaffas i ett djupt bergförvar.

Om avfallet innehåller mer än 1 viktprocent kvicksilver, får en sådan dispens ges endast om det finns synnerliga skäl eller om det är fråga om så små mängder avfall att det är uppenbart oskäligt att kräva att avfallet bortskaffas i ett djupt bergförvar.

Lagring som ett led i att samla in avfall

31 § Den som ansvarar för avfall som lagras som ett led i insamling av avfallet ska se till att avfallet blir behandlat, om det inte är motiverat att fortsätta lagra det.

Dumpning

32 § Frågor om dispens från dumpningsförbud enligt 15 kap. 29 § miljöbalken prövas av

1. Havs- och vattenmyndigheten, om prövningen avser dumpning i
 - a) Sveriges ekonomiska zon, eller
 - b) något av två eller flera områden, om områdena inte ligger inom ett och samma län, och

2. länsstyrelsen i det län där avfallet avses att dumpas, om dispensfrågan inte ska prövas av Havs- och vattenmyndigheten enligt 1.

Innan Havs- och vattenmyndigheten beslutar i en dispensfråga som avses i första stycket 1 b ska myndigheten ge de berörda länsstyrelserna tillfälle att yttra sig. Länsstyrelsen ska underrätta Havs- och vattenmyndigheten om de beslut som fattas enligt första stycket 2.

En dispens ska avse ett visst slag och en viss mängd avfall samt tiden, platsen och sättet för dumpningen.

33 § Havs- och vattenmyndigheten får meddela föreskrifter om verkställigheten av 15 kap. 27–29 §§ miljöbalken. Innan myndigheten meddelar sådana föreskrifter ska myndigheten ge de berörda länsstyrelserna, Naturvårdsverket, Kustbevakningen, Sveriges geologiska undersökning och Tullverket tillfälle att yttra sig.

Bemyndigande för Socialstyrelsen

34 § Socialstyrelsen får meddela de föreskrifter om hantering av smittförande avfall från hälso- och sjukvården som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Bemyndigande för Försvarsmakten

35 § Försvarsmakten får meddela föreskrifter om undantag från 15 kap. miljöbalken och denna förordning när det gäller hur avfall ska hanteras inom Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt. Innan sådana föreskrifter meddelas ska Naturvårdsverket ges tillfälle att yttra sig.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2028 i fråga om 3 kap. 15 § och 4 kap. 8 §, den 1 januari 2027 i fråga om 4 kap. 5 § och i övrigt den 1 oktober 2025.

2. Dispenser som har beslutats enligt de upphävda 3 kap. 13 b, 14 a och 15–15 b §§ gäller fortfarande, dock längst till och med den 1 januari 2027.

3. De upphävda 3 och 4 kap. gäller fortfarande för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ROMINA POURMOKHTARI

Andreas Lindholm
(Klimat- och
näringslivsdepartementet)